YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (viides jaosto)

13 päivänä syyskuuta 2001 *

Asiassa C-374/99,

Espanjan kuningaskunta, asiamiehenään M. López-Monís Gallego, prosessiosoite Luxemburgissa,

kantajana,

vastaan

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehenään J. Guerra Fernández, prosessiosoite Luxemburgissa,

vastaajana,

jossa kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin kumoaa osittain Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tukiosastosta varainhoitovuonna 1995 rahoitettuja menoja koskevien jäsenvaltioiden tilien tarkastamisesta ja hyväksymisestä tehdyn päätöksen 1999/187/EY muuttamisesta 28 päivänä heinäkuuta 1999 tehdyn komission päätöksen 99/596/EY (EYVL L 226, s. 26) niiltä osin kuin se koskee Espanjan kuningaskuntaa,

* Oikeudenkäyntikieli: espanja.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (viides jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja A. La Pergola sekä tuomarit M. Wathelet, D. A. O. Edward, P. Jann (esittelevä tuomari) ja L. Sevón,

julkisasiamies: L. A. Geelhoed,
kirjaaja: R. Grass,

ottaen huomioon esittelevän tuomarin kertomuksen,

kuultuaan julkisasiamiehen 3.4.2001 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Espanjan kuningaskunta on yhteisöjen tuomioistuimeen 7.10.1999 jättämällään kanteella vaatinut EY 230 artiklan ensimmäisen kohdan nojalla yhteisöjen tuomioistuinta kumoamaan osittain Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tukiosastosta varainhoitovuonna 1995 rahoitettuja menoja koskevien jäsenvaltioiden tilien tarkastamisesta ja hyväksymisestä tehdyn päätöksen 1999/187/EY muuttamisesta 28 päivänä heinäkuuta 1999 tehdyn komission päätöksen 99/596/EY (EYVL L 226, s. 26; jäljempänä riidanalainen päätös) itseään koskevilta osin.

2 Riidanalaisella päätöksellä on muutettu ja täydennetty Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston tukiosastosta varainhoitovuonna 1995 rahoitettuja menoja koskevien jäsenvaltioiden tilien tarkastamisesta ja hyväksymisestä 3 päivänä helmikuuta 1999 tehtyä komission päätöstä 1999/187/EY (EYVL L 61, s. 37). Päätös 1999/187/EY oli tehty ennen sen sovittelumenettelyn päättymistä, jonka käynnistämistä tietyt jäsenvaltiot, mukaan lukien Espanjan kuningaskunta, olivat pyytäneet sovittelumenettelyn perustamisesta osaksi Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tukiosaston tilien tarkastamista ja hyväksymistä 1 päivänä heinäkuuta 1994 annetun komission päätöksen 94/442/EY (EYVL L 182, s. 45) mukaisesti. Riidanalainen päätös on tehty niitä menoja koskevien tilien tarkastamiseksi ja hyväksymiseksi, joiden osalta edellä mainittu menettely oli päättynyt.

3 Riidanalaisella päätöksellä on vahvistettu Espanjan kuningaskunnan osalta hyväksytyiksi menoiksi 868 161 191 634 Espanjan pesetaa (ESP) ja hylätyiksi menoiksi 30 727 280 399 ESP. Viimeksi mainitusta määrästä 24 935 116 620 ESP oli hylätty jo päätöksellä 1999/187/EY. Riidanalaisella päätöksellä tehty korjaus koskee siten lisämäärää, joka on suuruudeltaan 5 792 163 779 ESP.

4 Menoihin näin tehtyjen korjausten perustelut on esitetty yhteenvetokertomuksissa EMOTR:n tukiosaston varainhoitovuoden 1994 (asiakirja VI/7421/97; jäljempänä vuoden 1994 yhteenvetokertomus) ja varainhoitovuoden 1995 (asiakirja VI/6462/98; jäljempänä vuoden 1995 yhteenvetokertomus) tilien tarkastamiseksi ja hyväksymiseksi tehtyjen tarkastusten tuloksista sekä vuoden 1995 yhteenvetokertomuksen 7.6.1999 tehdyssä lisäyksessä.

5 Oliiviöljyn kulutustuen alalla tehdyt korjaukset vastaavat kymmentä prosenttia tällä tuotannonalalla varainhoitovuosina 1994 ja 1995 Espanjassa aiheutuneista menoista. Lammas- ja vuohipalkkioiden alalla tehdyt korjaukset vastaavat viittä prosenttia aiheutuneista menoista neljässä espanjalaisessa provinssissa ja kahta prosenttia aiheutuneista menoista viidennessä espanjalaisessa provinssissa varainhoitovuosina 1993—1995.

Oliiviöljyn kulutustuki

6 Oliiviöljyn kulutustuen alalla tehtyjä korjauksia on vuosien 1994 ja 1995 yhteenvetokertomuksissa sekä vuoden 1995 yhteenvetokertomuksen lisäyksessä perusteltu puutteilla järjestelmissä, jotka Espanjan viranomaiset ovat luoneet tukien maksamista, valvontaa ja seuraamusten määräämistä varten.

7 Espanjan hallitus riitauttaa sekä korjausmenettelyn, sellaisena kuin komissio on sitä soveltanut, että riidanalaisessa päätöksessä esitetyt päätelmät.

Komission soveltama korjausmenettely

Sovitteluelimen laatiman kertomuksen huomioon ottaminen

8 Espanjan hallitus arvostelee komissiota siitä, että se ei ole ottanut huomioon päätöksellä 94/442/EY perustetun sovitteluelimen (jäljempänä sovitteluelin) laatimaa kertomusta. Se korostaa, että päätöksen 94/442/EY 1 artiklan 1 kohdan b alakohdan sanamuodonkin mukaan sovitteluelimen tehtävänä on "lähentää komission ja sen jäsenvaltion, jota asia koskee, toisistaan poikkeavia kantoja". Tämä tarkoittaa sitä, että komission on ennen päätöksen tekemistä tutkittava ja otettava huomioon tämän elimen kertomus.

9 Tältä osin on muistettava, että päätöksen 94/442/EY 1 artiklan 2 kohdan a alakohdan sanamuodon mukaan "sovitteluelimen kanta ei vaikuta komission lopulliseen tukiosaston tilien tarkastamista ja hyväksymistä koskevaan pää-

tökseen". Tästä seuraa, että sovitteluelimen kanta ei sido komissiota tämän tehdessä päätöstään (asia C-44/97, Saksa v. komissio, tuomio 21.10.1999, Kok. 1999, s. I-7177, 18 kohta).

10 Käsiteltävää asiaa koskevasta aineistosta käy ilmi, että komissio on perehtynyt sovitteluelimen laatimaan kertomukseen ja että se on muuttanut alkuperäistä rahoituskorjausehdotustaan tietyiltä osin sovitteluelimen esittämien havaintojen perusteella.

11 Näin ollen Espanjan hallituksen väite on asiallisesti perusteeton ja se on siten hylättävä.

Komission suorittamien tarkastusten edustavuus

12 Espanjan hallitus korostaa, että ne 22 tapausta, joihin komission johtopäätökset perustuvat, koskevat yrityksiä, joissa kansallinen valvontaviranomainen oli havainnut sääntöjenvastaisuuksia. Sen mukaan tämä vääristynyt otos ja se, että Espanjassa on yli 400 pakkausyritystä, ovat ristiriidassa sen kanssa, että mainittuja tapauksia voitaisiin pitää edustavina. Lisäksi kuudessa suuressa yrityksessä suoritetun lisätarkastuksen tuloksiin ei voida vedota Espanjan kuningaskuntaa vastaan, koska niitä ei ollut tiedotettu sille hyvissä ajoin, minkä lisäksi nämä tulokset sen mukaan tukevat joka tapauksessa sen esittämiä väitteitä.

13 Komission mukaan sen johtopäätökset perustuvat konkreettisten tapausten arvioinnin sijasta arvioon Espanjan viranomaisten soveltamasta oliiviöljyn kulutustuen hallinnointijärjestelmästä kokonaisuutena. Espanjan hallituksen tarkoittamien 22 tapauksen muodostaman otoksen tarkoituksena on ollut vain määrättyjen seuraamusten tehokkuuden arviointi.

14 Aluksi on huomattava, että EMOTR:sta rahoitetaan vain yhteisön säännösten mukaisesti toteutettuja interventioita maatalouden yhteisen markkinajärjestelyn piirissä (ks. asia C-247/98, Kreikka v. komissio, tuomio 11.1.2001, Kok. 2001, s. I-1, 7 kohta ja asia C-278/98, Alankomaat v. komissio, tuomio 6.3.2001, Kok. 2001, s. I-1501, 38 kohta).

15 On korostettava, että vaikka komissiolle kuuluu sen osoittaminen, että maatalouden yhteistä markkinajärjestelyä koskevia sääntöjä on rikottu, sen ei tarvitse näyttää tyhjentävästi kansallisten viranomaisten suorittamien tarkastusten riittämättömyyttä tai niiden esittämien lukujen sääntöjenvastaisuutta, vaan sen on esitettävä näyttö vakavasta ja perustellusta epäilyksestä näiden tarkastusten tai lukujen suhteen (ks. em. asiat Kreikka v. komissio, tuomion 7 ja 8 kohta ja Alankomaat v. komissio, tuomion 39 ja 40 kohta).

16 Lisäksi silloin, kun komissio arvostelee jäsenvaltiota tehokkaan valvonta- ja tarkastusjärjestelmän toteuttamatta jättämisestä, niiden yksittäistapausten mainitseminen, joissa komissio on havainnut, ettei sovellettavaa maatalouslainsäädäntöä ole noudatettu, on vain yksi niistä seikoista, joilla komissio perustelee jäsenvaltion soveltaman valvonta- ja tarkastusjärjestelmän tehokkuutta kohtaan esittämäänsä arvostelua (asia C-8/88, Saksa v. komissio, tuomio 12.6.1990, Kok. 1990, s. I-2321, 42 kohta ja asia C-48/91, Alankomaat v. komissio, tuomio 10.11.1993, Kok. 1993, s. I-5611, 32 kohta).

17 Kun käsiteltävässä asiassa otetaan huomioon komission esittämä arvostelu, jonka mukaan Espanjan viranomaisten soveltama järjestelmä ei ole tehokas, niin yksittäistapaukset, joihin komissio vetoaa, ovat vain lisätekijä, joka voi tukea sen esittämää arvostelua, jonka aiheellisuus on tutkittava asiakysymyksenä.

18 Tästä seuraa, että Espanjan hallituksen väite, jonka mukaan tarkastuksen kohteena olleet yritykset eivät olleet edustavia, on perusteeton ja se on näin ollen hylättävä.

Havaitut puutteet

Tukien maksujärjestelmä

19 Espanjan hallitus kiistää komission yhteisön lainsäädännölle antaman tulkinnan, jonka mukaan jokaisen hakemuksen yhteydessä on suoritettava paikalla tehtävä tarkastus ennen kuin oikeus tukeen myönnetään.

20 Se myöntää, että oliiviöljyn kulutustukijärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 24 päivänä syyskuuta 1985 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 2677/85 (EYVL L 254, s. 5), sellaisena kuin se on muutettuna 19.3.1993 annetulla komission asetuksella N:o 643/93 (EYVL L 69; jäljempänä muutettu asetus N:o 2677/85), 9 artiklan 3 kohdassa säädetään, että "jäsenvaltion on maksettava tuen määrä sadanviidenkymmenen päivän kuluessa sen hakemuksen jättöpäivästä, jonka määrille on myönnetty oikeus tukeen paikalla tehtyjen tarkastusten seurauksena". Se korostaa kuitenkin, että muutetun asetuksen N:o 2677/85 12 artiklan 1 kohdassa vaaditaan ainoastaan, että oliiviöljyn kulutustukea koskevista yleisistä säännöistä 19 päivänä joulukuuta 1978 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3089/78 (EYVL L 369, s. 12) mukaisten tarkastusten yhteydessä "jokaisessa yrityksessä on käytävä vähintään kerran kahdessatoista kuukaudessa".

21 Espanjan hallituksen mukaan näiden kahden säännöksen välisen ristiriidan takia on pidettävä asianmukaisena sitä viranomaisten soveltamaa menettelyä, jossa

tukihakemuksen osalta kertomus laaditaan vasta paikalla tehtävän tarkastuksen jälkeen ja saman markkinointivuoden aikana esitettyjen myöhempien hakemusten osalta kertomus laaditaan yrityksen kuukausittain toimittamien kirjanpitotietojen perusteella, minkä lisäksi suoritetaan tarkoituksenmukaisia asiakirjatarkastuksia.

22 Tältä osin on huomattava, että asetuksen N:o 2677/85 12 artiklan sanamuotoa oli muutettu jo 8.3.1991 annetulla komission asetuksella N:o 571/91 (EYVL L 63, s. 19), jolla säädetään velvollisuudesta tarkastaa jokainen kyseessä oleva yritys "vähintään kerran markkinointivuodessa". Asetuksella N:o 643/93, jonka antamisen tarkoituksena oli sen toisen perustelukappaleen mukaan "tukeen oikeutettujen määrien valvonnan tehostaminen", on tätä artiklaa muutettu hieman niin, että siinä säädetään tarkastuksen suorittamisesta "vähintään kerran kahdessatoista kuukaudessa". Lisäksi asetuksella N:o 643/93 on valvonnan tehostamiseksi muutettu asetuksen N:o 2677/85 9 artiklan sanamuotoa siten, että ennen tuen myöntämistä on suoritettava paikalla tehtävä tarkastus.

23 Luettuna muutetun asetuksen N:o 2677/85 yleisessä asiayhteydessä 9 artiklan 3 kohta ja 12 artiklan 1 kohta eivät näin ollen näyttäisi olevan keskenään ristiriitaisia vaan toisiaan täydentäviä. Tätä 12 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, että siinä on asetettu vähimmäisvaatimus, nimittäin se, että yrityksessä on suoritettava tarkastus vähintään kerran kahdessatoista kuukaudessa. Tätä vähimmäisvaatimusta on täydennetty 9 artiklan 3 kohdassa, jonka mukaan jokaisen tukihakemuksen osalta on ensin suoritettava paikalla tehtävä tarkastus.

24 Tästä seuraa, että Espanjan hallituksen esittämillä perusteluilla ei voi kumoa komission väitettä, jonka mukaan Espanjan viranomaisten soveltama oliiviöljyn kulutustuen maksujärjestelmä ei täytä yhteisön lainsäädännön vaatimuksia.

Valvontajärjestelmä

25 Espanjan hallitus korostaa komission itse myöntäneen, että Espanjan viranomaisten soveltamat valvontamenettelyt olivat parantuneet verrattuna varainhoitovuosiin 1992 ja 1993. Viimeksi mainittujen osalta tehty kiinteämääräinen korjaus oli vain kaksi prosenttia. Tästä seuraa kyseisen hallituksen mukaan, ettei kiinteämääräisen korjauksen kertoimen korottaminen kymmeneen prosenttiin ollut oikeutettua, kun kyseessä ei ollut saman puutteen uusiutuminen.

26 Tältä osin on muistettava, että se seikka, että komissio ei ole määrännyt toteamiensa puutteiden vuoksi rahoituksellisia seuraamuksia tietyn varainhoitovuoden osalta, ei poista siltä oikeutta tehdä tätä myöhempien varainhoitovuosien yhteydessä, etenkin jos puutteet ovat edelleen samat, ja että äskettäin todetut puutteet voidaan myös ottaa huomioon tehtäessä päätös kiinteämääräisen korjauksen suuruudesta (em. asia Saksa v. komissio, tuomio 21.10.1999, 14 kohta).

27 Komission Belle-selvityksessä (asiakirja VI/216/93, 1.6.1993), jossa määritetään suuntaviivat jäsenvaltioon kohdistettavien rahoituskorjausten tekemiselle, on todettu, että kymmenen prosentin kiinteämääräistä korjausta sovelletaan tapauksissa, joissa "puute koskee valvontajärjestelmää kokonaisuudessaan tai sen perustavanlaatuisia osia tai menojen sääntöjenmukaisuuden takaamiseksi tehtävien olennaisten tarkastusten suorittamista siten, että voidaan kohtuudella katsoa, että EMOTR:lle aiheutuu suuri vaara laajojen tappioiden syntymisestä".

28 Käsiteltävässä asiassa vuoden 1994 yhteenvetokertomuksesta käy ilmi, että varainhoitovuoden 1993 osalta kahden prosentin kiinteämääräisen korjauksen soveltaminen johtuu siitä, että "varainhoitovuoden 1993 osalta tehdyn valmistelutyön suppeuden vuoksi ei ole voitu perustella ankarampia ja todennäköisesti tarkoituksenmukaisempia seuraamuksia".

29 Kymmenen prosentin kiinteämääräisen korjauksen soveltamista riidanalaisen päätöksen kattamien varainhoitovuosien aikana aiheutuneisiin menoihin on vuoden 1995 yhteenvetokertomuksessa perusteltu toteamuksilla siitä, että havaitut puutteet vaikuttivat koko järjestelmään (tukien maksaminen, valvonta ja seuraamukset), että kysymyksessä on petosten osalta erityisen riskialtis tuotannonala ja että Espanjan viranomaiset eivät olleet valmiita toteuttamaan uusia korjaavia toimenpiteitä.

30 Näin ollen Espanjan kuningaskunnan esittämillä perusteluilla ei voida osoittaa, että kymmenen prosentin kiinteämääräisen korjauksen soveltaminen oliiviöljyn kulutustuen alalla ei olisi ollut perusteltua.

Seuraamusjärjestelmä

31 Espanjan hallitus huomauttaa, että Euroopan yhteisöjen taloudellisten etujen suojaamisesta 18 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 2988/95 (EYVL L 312, s. 1) 2 artiklan 4 kohdan mukaan "sovelletaan tarkastusten toteuttamiseen ja yhteisön toimenpiteisiin ja seuraamuksiin liittyviin menettelytapoihin jäsenvaltioiden lainsäädäntöä".

32 Niiden tapausten osalta, joissa Espanjan viranomaiset ovat havaittuaan poikkeavuuksia tarkastettujen yritysten varastoissa tyytyneet tarkastuskuukauden aikana haetun tuen määrän vähentämiseen, Espanjan hallitus huomauttaa, että asetuksen N:o 2988/95 2 artiklan 3 kohdan mukaan seuraamus on määrättävä "väärinkäytöksen luonteen ja vakavuuden mukaan". Tahallisuuden tai törkeän huolimattomuuden puuttuessa Espanjan viranomaisten soveltama seuraamus on ollut samanaikaisesti tarkoituksenmukainen ja riittävän ennaltaehkäisevä.

33 Tältä osin on muistettava, että vaikka asetuksen N:o 2988/95 2 artiklan 3 kohdan sanamuodon mukaan yhteisön seuraamuksiin liittyviin menettelytapoihin sovelletaan jäsenvaltioiden lainsäädäntöä, näin tehdään vain, "jollei sovellettavasta yhteisön oikeudesta muuta johdu". Varsinkaan kansallisen lainsäädännön mukaiset menettelysäännöt eivät saa tehdä yhteisön lainsäädännön täytäntöönpanoa käytännössä mahdottomaksi eivätkä ne myöskään saa vaikuttaa yhteisön oikeuden tehokkuuteen (Yhdistetyt asiat 205/82—215/82, Deutsche Milchkontor ym., tuomio 21.9.1983, Kok. 1983, s. 2633, 19 kohta ja asia C-110/99, Emsland-Stärke, tuomio 14.12.2000, Kok. 2000, s. I-11569, 54 kohta).

34 Asetuksen N:o 2988/95 1 artiklan 2 kohdan mukaan sellaisen väärinkäytöksen tunnusmerkit, johon voidaan liittää seuraamus, täyttää kuitenkin "jokainen yhteisön oikeuden säännöksen tai määräyksen rikkominen, joka johtuu taloudellisen toimijan teosta tai laiminlyönnistä ja jonka tuloksena on tai voisi olla vahinko yhteisöjen yleiselle talousarviolle". Kuten komissio perustellusti huomauttaa, väärinkäytös määritellään siis seurauksen eikä tahallisuuden tai törkeän tuottamuksen olemassaolon perusteella. Näin ollen tällaisen tekijän puuttumisella ei voida perustella sitä, että yhteisön lainsäädännön mukaista seuraamusta ei määrätä väärinkäytöksestä, jonka tapahtuminen on näytetty toteen.

35 Tästä seuraa, että Espanjan hallituksen esittämillä perusteluilla ei voida kumota komission väitettä, jonka mukaan Espanjan viranomaisten soveltama seuraamusjärjestelmä ei täytä yhteisön lainsäädännön vaatimuksia.

36 Näin ollen kaikki Espanjan hallituksen esittämät perustelut, jotka liittyvät riidanalaisella päätöksellä tehtyihin korjauksiin oliiviöljyn kulutustuen alalla, on hylättävä.

Lammas- ja vuohipalkkiot

37 Espanjan hallitus korostaa, että varainhoitovuoteen 1994 sovellettavan rahoituskorjauksen laskennassa huomioon otetut määrät eivät vastaa tuon varainhoitovuoden aikana aiheutuneita menoja, vaan ne sisältävät myös varainhoitovuoden 1993 menoja. Nämä on kuitenkin tarkastettu ja hyväksytty Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tukiosastosta varainhoitovuonna 1993 rahoitettuja menoja koskevien jäsenvaltioiden tilien tarkastamisesta ja hyväksymisestä 23 päivänä huhtikuuta 1997 tehdyllä komission päätöksellä 97/333/EY (EYVL L 139, s. 30) ja päätöksen 97/333/EY muuttamisesta 30.7.1997 tehdyllä komission päätöksellä 97/608/EY (EYVL L 245, s. 20).

38 Espanjan hallitus väittää, että päätöksen 97/333/EY toiseksi viimeinen perustelukappale, jonka mukaan "tämä päätös ei rajoita sellaisia taloudellisia seuraamuksia, joista komissio päättää myöhemmän tilien tarkastuksen ja hyväksymisen yhteydessä tämän päätöksen tekopäivänä kesken olevien tutkimusten [perusteella]", * viittaa yksinomaan tutkimuksiin, jotka olivat käynnissä kyseisen päätöksen tekopäivänä ja joiden perusteella vastaavat menot on jätetty päätöksen ulkopuolelle. Espanjan tapauksessa kyseessä olevat menot eivät kuitenkaan olleet tällaisen ulkopuolelle jättämisen kohteena.

39 Komissio korostaa, että lammas- ja vuohipalkkioilla, joista on säädetty lampaan- ja vuohenliha-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 25 päivänä syyskuuta 1989 annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 3013/89 (EYVL L 289, s. 1) ja lampaan- ja vuohenlihan tuottajapalkkiota koskevista yksityiskohtaisista soveltamissäännöistä 30 päivänä syyskuuta 1993 annetussa komission asetuksessa (ETY) N:o 2700/93 (EYVL L 245, s. 99), on erittäin monimutkainen maksumenettely, sillä edunsaajat vastaanottavat yhteen markkinointivuoteen liittyviä maksuja useamman varainhoitovuoden aikana. Markkinointivuoden 1993 osalta maksut jakautuvat varainhoitovuosille 1993—1995. Tästä syystä Espanjan järjestelmään kohdistunut yhteisön tarkastuskin on toteutettu yhdellä kertaa varainhoitovuosien 1993—1995 osalta.

* — Lainausta on korjattu yhteisöjen tuomioistuimessa, koska päätöksen suomenkielinen versio on epätarkka.

40 Tältä osin on todettava, että Espanjan hallituksen kannattamaa päätöksen 97/333/EY toiseksi viimeisen perustelukappaleen suppeaa tulkintaa heikentävät useat asiaa koskevasta aineistosta ilmenevät tekijät. Niinpä varainhoitovuotta 1993 koskevan yhteenvetokertomuksen johtopäätöksistä käy ilmi, että valvontatilanne Espanjassa tutkitaan tulevissa tarkastuksissa. Lisäksi, kuten julkisasiamies on esittämänsä ratkaisuehdotuksen 72 kohdassa huomauttanut, tätä kertomusta aikaisemmista asiakirjoista seuraa, että Espanjan viranomaisten oli tiedettävä yhtäältä, että Espanjassa käytössä olevaa valvontajärjestelmää pidettiin riittämättömänä tai jopa olemattomana, ja toisaalta, että komission käytäntönä on lammas- ja vuohipalkkioita koskevien tilien tarkastamisessa ja hyväksymisessä ottaa huomioon useiden eri varainhoitovuosien aikana suoritettuja maksuja.

41 Espanjan hallituksen perusteluja, jotka koskevat riidanalaisella päätöksellä lammas- ja vuohipalkkioiden osalta tehtyjä korjauksia, ei näin ollen voida hyväksyä.

42 Kaiken edellä esitetyn perusteella Espanjan kuningaskunnan kanne on hylättävä.

Oikeudenkäyntikulut

43 Yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 69 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska komissio on vaatinut oikeudenkäyntikulujen korvaamista ja Espanjan kuningaskunta on hävinnyt asian, viimeksi mainittu on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (viides jaosto)

on antanut seuraavan tuomiolauselman:

1) **Kanne hylätään.**

2) **Espanjan kuningaskunta velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.**

La Pergola Wathelet Edward

Jann Sevón

Julistettiin Luxemburgissa 13 päivänä syyskuuta 2001.

R. Grass

kirjaaja

A. La Pergola

viidennen jaoston puheenjohtaja